

Antje Szillat

Kamarádky od koní

Nová hvězda v sedle

KLOKAN

edice
KLOKAN

Copyright © 2019 dtv Verlagsgesellschaft
mbH & Co. KG, Munich/Germany
Lic.: Agentur Dr. Ivana Beil, Schollstr. 1,
D-69469 Weinheim, www.dtv.de
Translation © Věra Kloudová, 2023
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z německého originálu
Drei Pferdefreundinnen – Ein neuer Star im Sattel
vydaného v roce 2019 nakladatelstvím
dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG
přeložila Věra Kloudová
Redakční úprava Hermína Vojtěchovská
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
Grafická úprava obálky Tomáš Řízek
v edici Klokan, 2023
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7633-485-4

*Pro naši krásnou a hrdou Filou,
protože nás naučila,
že se vyplatí nikdy se nevzdávat,
a odměnila se nám svou důvěrou.*

Prolog

Tmavovlasá dívka na rezavé klisně pomalu projížděla po klikaté stezce. Zcela se přizpůsobila tempu krácejícího koně a nechala se unášet myšlenkami.

Úzká stezka se stáčela do velkého zákrutu. Místy se ocitali až nebezpečně blízko příkopu, ale dívka svému koni důvěřovala – tvořili sehraný tým.

Dívka přelétla pohledem údolí a při tom jemně poklepala klisnu po krku. Zvíře spokojeně zafrkalo a lehce kývlo hlavou. Svět kolem mladé jezdkyňě a její nádherné rezavé klisny byl klidný a mírumilovný, téměř dokonalý.

„Kdyby to takhle mohlo zůstat navždy,“ řekla potichu klisně. Z hrdla jí unikl hluboký povzdech, zatímco vedla koně přes malý můstek nad příkopem.

Klisna na úzký dřevěný můstek bez váhání vstoupila, ale když levým předním kopytem na mokřém dřevě trochu uklouzla, zvedla vyděšeně hlavu.

„Už je to dobrý, kamarádko, máme to skoro za sebou,“ promlouvala dívka na ryzku jemným hlasem a zvíře se zase uklidnilo.

Stalo se to, když se jezdčyně s koněm už dávno dostali na druhou stranu a hřebčín Casparon ležel nedaleko před nimi. Z křoví vyletěl pták. Obvykle to nebyl důvod k tomu, aby se klisna vylekala. Ale to uklouznutí na dřevěném můstku ji přece jen docela znejistilo. Malý ptáček teď představoval pověstnou poslední kapku, kvůli které pohár přetekl.

Než dívka vůbec stihla zareagovat, kuň jí vytrhl uzdu z rukou a polekaně se rozběhl. Děvče viselo v sedle splašeného zvířete jako loutka bez vůle, rukama se pevně drželo hřívy. Kuň cválal jako o život, jezdčyně už ho nedokázala zastavit.

Už se dostali téměř na rozcestí. Hřebčín a cesta domů ležely vpravo, tudy by se klisna měla vydat. Ale její tempo bylo příliš vysoké. Pokud takhle nacválá i do zatáčky, určitě uklouzne, možná dokonce upadne, to bylo dívce více než jasné.

Ještě jednou se pokusila pádící klisnu zastavit. Povedlo se jí chytit otěže. Stoupla si, zapřela se nohama o třmeny a zaklonila se co nejvíc dozadu, při tom vši silou přitahovala uzdu. Ale bylo to k ničemu – zvíře dál pádilo směrem k rozcestí.

Pak se všechno událo velmi rychle. Klisna zabočila doprava, zapotácela se a vzápětí se rozkymácela ze strany na stranu. Trhavé pohyby koně způsobily, že děvče definitivně ztratilo rovnováhu a už se nedokázalo dál udržet. Sklouzlo ze sedla a skončilo na tvrdé zemi, zatímco splašená klisna se opět dostala do tempa a cválala pryč.

Kapitola 1

„Nelly, máš návštěvu!“ Mamka nakoukla do pokoje a povzbudivě se usmála. „Přišly Katy a Mila... Buď na ně milá, Nelly, ony za to nemůžou a dělají si o tebe starosti.“

Nelly lhostejně pokrčila rameny. Neměla vůbec chuť přijímat návštěvy. Neměla chuť se s nimi bavit, neměla chuť absolutně na nic – chtěla jen ležet na posteli a zírat do stropu. Celý svět byl prostě pitomý, a hlavně nespravedlivý.

Jenže Katy a Mila to nechtěly pochopit a neustále Nelly bombardovaly esemeskami. A protože jim odpovídala jenom skoupě anebo spíš vůbec, objevily se teď u ní doma. Obě se opravdu až přehnaně snažily, aby Nelly nějak potěšily. Chtěly, aby se jejich kamarádka zase smála.

Jenže Nelly se smát prostě nemohla. Za poslední dva týdny se to odnaučila. V prvních dnech po té nepříjemné nehodě, kdy pocítovala nesmírný strach, to s Lady nejdřív vypadalo úplně, ale úplně bledě. Veterinář pak naštěstí poplach odvolal a prohlásil, že

závažné poškození šlach, které Lady utrpěla, může ošetřit injekcemi s kyselinou hyaluronovou. Malý paprsek naděje. Nelly byla přešťastná. Ale radost jí nevydržela dlouho.

„Jedna injekce stojí sto dvacet eur a odhaduju, že budeme potřebovat tři nebo čtyři,“ vysvětloval doktor Clausmann.

Kdyby nastal ten horší případ, bylo by to celkem o něco méně než pět set eur, vypočítala si Nelly. Dobře, to by se případně ještě nějak zaplatit dalo – měla něco našetřeno. Sice na nové sedlo, ale zdraví její Lady bylo samozřejmě tisíckrát důležitější.

Lékař ovšem ještě dodal, že to jsou náklady čistě jen na léky. „Počítej s tím, že dohromady to bude stát přibližně tisíc až tisíc tři sta eur.“

Tohle Nelly úplně zničilo. Tolik peněz nemůže sehnat ani ona, ani mamka. Prarodičů, u nichž s mamkou bydlely v podkroví, se ptát ani nemusela. Ti už každý měsíc platili za to, že Lady může být ustájena v hřebčíně u Casparonových. Nedávno navíc došlo k navýšení této částky, což prarodiče nepřijali zrovna s nadšením. Dědeček dokonce prohlásil, že Lady přece nemusí nutně pobývat v tak exkluzivním zařízení, ale může být prostě na nějakém statku.

„Nelly, hele, máme pro tebe skvělý zprávy!“ volala Katy a vběhla do pokoje.

Mila vešla hned za ní. Měla červené tváře a blondaté kudrnaté vlasy rozčuchané.

„Katy sem běžela až z hřebčína, jako kdyby ji honili.“ Mila teatrálně zafuněla a hřbetem ruky si otírala z čela kapky potu. „A já jsem musela za ní...“

Mila Nelly upřímně litovala, a tak si dávala záležet na tom, aby ji rozveselila. Jenže ani názorný popis toho, jak supěla za Katy, jak ji páliło v boku, jak nemohla popadnout dech, a ještě ke všemu málem porazila nějakou babičku s jezevčíkem, nevykouzlil na Nellyině tváři sebemenší úsměv.

„Je to ta největší senzace, budeš úplně nadšená,“ slibovala Katy a plácla sebou na postel vedle Nelly. „Nelly, podrž se, ve čtvrtek totiž my tři hned po škole pojedeme s Leem a jeho tátou na natáčení, kde uvidíme opravdový superhvězdy. V pátek je našťestí svátek. Takže nás čeká prodloužený víkend.“ Katy udělala významnou pauzu, ale Nelly se na ni jen dívala – neprojevovala přitom ani kapku radosti, natož nadšení. Katy pak vykřikla: „Hlavní roli hraje Josh Foller! Tak co, Nelly, co říkáš? Není to mega hustá zpráva?“

Josh Foller. I přes smutek kvůli Lady Nelly cítila, že víkend strávený pozorováním Joshe Follera během natáčení lze bezpochyby považovat za absolutní štěstí.

Mladý herec Josh Foller měl za sebou velmi slibný začátek kariéry. Začal před asi čtyřmi lety rolí nesmělého teenagera v jednom z těch nekonečných seriálů. Dva roky se tak denně objevoval v německé televizi. Mezitím pronikl i do kin, když si hned v několika filmech zahrál po boku těch největších hvězd. A teď dostal hlavní mužskou roli v novém zpracování klasického snímku *Černý krasavec*.

Nelly patřila mezi jeho fanynky. Ne, Nelly byla ještě mnohem víc – byla z toho neskutečně skvěle

vypadajícího blondatého Joshe úplně na větvi. Měl tak nádherné modré oči. A když se usmál, udělaly se mu na tvářích ty nejsladší dolíčky.

„Takže, Nelly, jsi jenom nadšená, nebo extrémně nadšená?“ chtěla vědět Katy s potouchlým úsměvem.

Nelly ztěžka polkla. Jak byla nadšená – jako blázen. Jenže to nic nemění na tom, že s nimi v žádném případě nemůže jet. A už vůbec to nic nemění na jejím smutku. Naopak, ten se tím ještě prohloubil.

„Určitě si to skvěle užijete,“ zamumlala sklíčeně.

Katy vytřeštila oči. Pak Nelly objala a donutila ji, aby se jí podívala do očí. „Tak a teď na férovku. Mezi nejlepšima kamarádkama. To, co se stalo Lady, je fakt totální hrůza. Neskutečně mě mrzí, že se tak vážně poranila, a ještě víc, že si tvoje máma myslí, že injekce nepřicházejí v úvahu kvůli tomu, jak jsou drahý. Nabídla jsem ti, že se na ty prachy zeptám rodičů. Ty jsi to odmítla, a jo, dokonce to asi i trochu chápu. Ale to přece neznamená, že je Lady ztracená.“

Mila usedla vedle Nelly z druhé strany. „Přesně, taky jsem to pochopila tak, že ty injekce kyseliny hyaluronové můžou uzdravení poškozených šlach urychlit, ale že se Lady uzdraví i bez nich. Jenom to prostě potrvá delší dobu.“

„Je to tak,“ navázala Katy. „Někde jsem zaslechla, že konvenční léčení, tedy pár měsíců na pastvě nebo ve výběhu, má z dlouhodobého hlediska ještě lepší účinek.“

Nelly vstoupily slzy do očí. „Jo, jasně, bez injekcí to jde taky. Ale trvá to věčnost. Lady už není nejmladší.“

Jestli nebude několik měsíců trénovat, ochabnou jí svaly, začne mít problémy se hřbetem a...“

„... a ty to celý vidíš moc černě, Nelly,“ skočila jí Katy do řeči. „Ta nehoda mohla dopadnout mnohem hůř. Ty jsi vyvázla jenom s velkou modřinou a Lady si poškodila šlachy, když v tý ostrý zatáčce až moc vytočila pravou zadní. Což ale neznamená, že ji musí uspat. Podívej se na to všechno z tý lepší stránky.“

Nelly popotáhla nosem. „To právě nemůžu. Je mi Lady tak líto. Strašně si vyčítám, že jsem nebyla opatrnější.“

Mila objala Nelly zezadu pažemi, aby ji utěšila. „Zlatíčko, tak neplakej. Katy má pravdu, všechno mohlo být mnohem horší. A ty absolutně nemůžeš za to, že se Lady lekla a splášila.“

Katy usušila Nelly ukazováčkem slzy na tvářích. „To se stane i tomu nejzkušenějšímu jezdcí. Koně jsou zkrátka zvířata, která před nebezpečím prchají. A i když je Lady jinak absolutně vyklidněný beránek, může se to prostě stát. Vzpomeň si, kolikrát mi utekl Nik.“

„Přesně,“ podpořila ji Mila. „A ty teď konečně přestaneš s tím, aby sis dělala starosti, nebo aby sis to dokonce vyčítala.“

Nelly se zhluboka nadechla. Bylo opravdu skvělé mít tak dobré kamarádky jako Katy a Milu. Možná mají svým způsobem pravdu. „Karl navrhl, že postaví Lady k oběma stařenkám u Casparonových do otevřených stájí, jakmile dá veterinář zelenou. Může se pak sama rozhodnout, kolik pohybu si dopřeje,“ přiznala kamarádkám.